

Ole Bertin Gundersen,

Storli, Rossfjord

— en av de store kjempene i bygden, er ikke mer. Han er bragt til kvile i hjembygdens jord.

Vi mennesker liker lite å bli gamle — og jeg liker best å minnes Ole Bertin fra hans ungdoms og manndomsdage. Han var av en sterk hardfør slekt. Ennu da Rossfjordveien var under bygging kunde man treffe hans far, den gamle kjempe i nittårsaldern traskende avsted for å søke på det nye eventyr — veien, som etter hans mening kun ødela jora og bygdens ungdom. Alderdommens skugger hadde lagt sig over gamlingens sinn og syn, så han trodde verden gikk av lage når den ikke styrtes på den gamle måten.

Ole Bertin Gundersen, var født på Gammalgård, ved Rossfjordvatnet og fikk sin part av eiendommen — Storli, som han ryddet og dyrket. Han og den eldste broren Nils Pedersen, der hadde Gammalgård var begge foregangsmenn til å bryte ny jord.

Storli ligger vakkert til -riktig et kongesete i bygda og det blev Ole Bertins og hans dyktige hustrus kongerike, så lenge de levde, tross motgang og økonomiske tap. Storli blev et av bygdens daværende største gårdsbruk.

Ole Bertin var og en foregangsmann på sjøen. Allerede som ung fikk han sig egen fembøring og han var av de aller første som fikk gig listerbåt og skøite. Han var kjent som en høvedsmann der ikke skjøttet vær eller vind I Lofoten kalles han populært for «Nordavinds-Ola». Var det en fjellvindsdag, var det og sikkert at han alltid var på sjøen — som regel mest alene båt, mens andre høvedsmenn med mannskap var nesten syk av engstelse for hans farkosts skjebne og arg over hans forvorpenhet og tross mot naturkreftene. Det gikk dog som regel godt. En tid hadde han 2 båter, en fembøring og en listerbåt. Om sommeren stod de ved vannkanten oppe ved Gammalgård oppusset og malt og tjæret så det var en fryd å se. Det var almindelig velstand i heimen på Storli. Men hverken forsorg eller økonomisk tap blev han og hustruen spart.

Da barneflokket vokste til og det blev trangt om husrom opførtes et nytt stort og tidsmessig våningshus som brente ned uassurert — nettop som det omtrent var ferdig. Ole Bertin hadde purret branntakstmennene om å holde takst uten at disse, som var optatt, hadde kommet. Så var ulykken ute en dag, og det nybygde hjem som kostet flere tusen, lå som en askhop. Der kom flere tap på kausjonsansvar til, og senere et forlis i Lofoten hvorved også mange, varer taptes.

Da Ole Bertin, hadde fått op nytt våningshus igjen, var han en meget gjeldbunden mann. Han var og en hardhaus i mange andre, henseender enn bare i fiskerbåten. Han gav sig som regel aldri. Han fikk av den grunn søksmål på nakken, og anla og selv saker mot dem han mente hadde gjort ham urett. Han hadde da lite midler, og tapte endel saker.

Efter dette så han ut til å være en knekket mann. Den som trodde det tok dog feil. Visstnok var vel hans meste mot og arbeidskraft borte, men han bet allikevel tennene sammen, knyttet nevene og gikk løs på vanskelighetene og seiret forsåvidt at han greide sig til sin død. Hans dyktige og gode hustru, og barna som var blitt voksne var ham gode hjelpesmenn

I denne tunge kamp for å greie sig over de økonomiske vanskeligheter, kunde han vel ofte synes noe stri og umedgjørlig, men innerst inne var han et godt menneske — en god mann i hjemmet, og en staut og hjelpsom nabo.

Ole Bertin Gundersen, vokste op i en brytningstid. — Han var knapt voksen, da han ivrig deltok som en av de fremste og radikaleste i den politiske kamp i ottiårene. — Sverdrups og riksretstiden. Dr. Oskar Eng, Mikal Bell, Ola Sandvik, var førere, og fremst blandt troppene der bragte venstre seiren var Ole Bertin Storlid, som han kaltes. Alle viste hvor han var å finne, når det gjaldt dagens aktuelle spørsmål.

Da Alfred Eriksen, brøt med venstre, og dannet arbeiderpartiet her i fylket, var det greit at Ole Bertin Storlid, — med sitt naturell og sin innstilling blev med, og han forblev der siden.

Sårt var det at han ikke fikk bli med til jubileumsstevnet i Balsfjord i sommer. Han blev stående igjen på veikanten, da der ikke var plass i bilen som fraktet deltakerne fra hans bygd, avsted.

Det var vel med vemodige tanker han ruslet hjem igjen, efter å ha gledet sig til turen. Nu kviler han sammen med sine fedre, sin hustru — noen av barna og mange av sine sambygdinger på kirkegården Den gamle sliter og kjempe har lagt våbnene ned for godt.

Bygden har mistet en sønn, som da han stod i sin fulle arbeidskraft brøytet nye veie og fant frem gjennom vanskelighetene og seiret — slik at han på mange vis blev et følgeverdige eksempel for den nålevende slekt i bygden.

Ole Bertin Gundersen satte merker efter sig ved sitt livsvirke og hans minne vil derfor leve i bygdens historie, i lang tid fremover.

E.E.